

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
У 6128/06
20.06.2007. година
Београд

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Снежане Живковић, председника већа, Невене Милојчић и Мирјане Ивић, чланова већа, са саветником Рајком Милијаш, као записничарем, решавајући у управном спору по тужби тужиоца АА, за понављање поступка окончаног пресудом Врховног суда Србије у Београду У. 6694/05 од 24.5.2006. године, у предмету признавања права на дејчи додатак, у нејавној седници већа одржаној дана 20.6.2007. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

Тужба СЕ ОДБАЦУЈЕ.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Врховног суда Србије У. 6694/05 од 24.5.2006. године, одбијена је тужба тужиоца АА изјављена против решења Министарства рада, запошљавања и социјалне политике Републике Србије број 186-00-00760/2005-13 од 27.3.2005. године, којим је одбијена жалба тужиоца изјављена против решења Секретаријата за социјалну и дејчу заштиту у Београду број 183-03947/04 од 1.4.2005. године, а којим тужиоцу није признато право на дејчи додатак за синове ББ и ВВ јер нису испуњени законом прописани услови.

У тужби за понављање поступка и поднеску од 24.2.2007. године тужилац наводи да је одлука суда заснована на лажном исказу сведока и да је Центар за социјални рад без контактирања оца донео низ незаконитих одлука. У поступку није утврђено да ли се мајка добровољно одрекла дејчег додатка или је исплата престала по службеној дужности. Сматра да су испуњени законом прописани услови за понављање поступка окончаног пресудом Врховног суда Србије У. 6694/05 од 24.5.2006. године, предлаже да суд тужбу уважи и дозволи понављање поступка и стави ван снаге наведену пресуду овог суда.

Решавајући по поднетој тужби за понављање судског поступка на основу одредбе члана 53. Закона о управним споровима Врховни суд Србије је нашао да тужбу треба одбацити.

Одредбом члана 51. Закона о управним споровима је предвиђено да ће се поступак окончан пресудом или решењем поновити на захтев странке под условима прописаним наведеним чланом закона. Одредбом члана 54. став 2. истог Закона је прописано да се у тужби за понављање поступка мора нарочито навести: 1) пресуда или решење донесено у поступку чије се понављање тражи, 2) законски основ понављања (члан 51.) и докази, односно околности који чине вероватним постојање тог основа, 3) околности из којих произлази да је тужба поднесена у законском року и чиме се то доказује, 4) у ком правцу и у ком обиму се предлаже измена пресуде, односно решења донесеног у поступку чије се понављање тражи.

Одредбом члана 38. став 1. Закона о управним споровима прописано је, наиме, да суд решава спор на основу чињеница које су утврђене у управном поступку. Сазнање за нове чињенице и стицање могућности за употребу нових доказа могу бити разлог за обнову управно-судског поступка само ако су чињенице утврђене, односно ако су докази извођени у управно-судском поступку и на тако утврђеном чињеничном стању заснована судска одлука. У конкретном случају, међутим, суд није утврђивао чињенично стање, нити изводио доказе у управно-судском поступку, па, како се понављање поступка тражи због нових чињеница и нових доказа, а управни спор је решен на основу чињеничног стања утврђеног у управном поступку, тужбу, по налажењу суда, треба одбацити, јер није учињено вероватним постојање основа за понављање из тачке 1. члана 51. Закона о управним споровима.

Имајући у виду наведено, како тужилац у конкретном случају није учинио вероватним постојање законског основа за понављање поступка, Врховни суд Србије је одбацио тужбу и одлучио као у диспозитиву решења на основу члана 55. став 1. Закона о управним споровима.

РЕШЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ,

дана 20.6.2007. године, У.бр. 6128/06

Записничар Председник већа-судија

Рајка Милијаш, с.р. Снежана Живковић, с.р.

За тачност отправка

у правитељ писарнице

Мирјана Војводић

СК